

Lucreția Titircă

DICȚIONAR
DE
TERMENI
PENTRU
ASISTENȚII MEDICALI

Editura VIAȚA MEDICALĂ ROMÂNEASCĂ

Lucreția Titircă

Prefață

DICTIONAR
DE
TERMENI
PENTRU
ASISTENȚII MEDICALI

Editura VIAȚA MEDICALĂ ROMÂNEASCĂ

A

ABACTERIEMIE (gr. a „fără“ + bakterion „bastonaș“ și haima „sânge“ + emie = sufix care indică prezența în sânge).

Absența microbilor în sângele circulant.

ABARTICULAR (lat. ab „în afară“ și articulatio „încheietură“).

Situat în afara articulației (în vecinătate).

ABAZIE (gr. a „fără“ și basis „mers“).

Imposibilitatea de a merge normal din cauza tulburării în coordonarea mișcărilor. Abazia este de origine nervoasă, fără tulburări ale forței musculare și este asociată frecvent cu imposibilitatea de a sta în picioare (astazia).

ABCES (lat. abcessus „alterare“).

Colecție purulentă bine delimitată într-un țesut sau organ, formată în urma dezintegrării țesuturilor sub acțiunea unor agenți microbieni.

ABDUCTIE (lat. abductio „îndepărtare“).

Mișcare de îndepărtare a unui membru sau a unui segment de membru față de axul corpului.

ABERAȚIE CROMOZOMIALĂ.

Anomalie privind numărul și structura cromozomilor. Aberațiile cromozomiale sunt puse în evidență prin studierea cariotipului (reprezentarea fotografică a cromozomilor unei celule); punerea în evidență se face printr-o analiză a celulelor fătului, prelevate în cursul unei amniocenteze sau a unei biopsii a vilozităților coriale.

ABIOZĂ (gr. a „fără“ și bios „viață“).

Stare lipsită de viață. Mediu fără viață. Abioza se produce atunci când din mediu lipsește un factor necesar vieții (oxigenul, apa).

ABIOTIC. Incompatibil cu viața.

ABLACTAȚIE (lat. ab „fără“ și lac „lapte“ sau lactare „a alăpta“).

Întreruperea alimentației la sân. Trecerea treptată și progresivă de la alimentația exclusiv lactată a sugarului la o alimentație diversificată.

ABLAȚIE (*lat. ablatio „îndeapărtare“*).

Acțiune de îndeapărtare, de scoatere pe cale chirurgicală a unei părți a corpului (membre, organe, tumori, etc.).

ABLEFARIE (*gr. a „fără“ și blepharon „pleoape“*).

Absența congenitală totală a pleoapelor.

ABORTIV (*lat. ab „în afară“ și ortus „naștere“; sau abortivus „care provoacă avort“*).

Un produs (substanță) sau o acțiune care provoacă avort. Ceea ce nu ajunge la termenul normal al dezvoltării sale.

ABULIE (*gr. a „fară“ și boule „voință“*).

Diminuarea sau pierderea voinței. Apare în tulburări mentale (psihastenie, stări depresive, nevroze obsesionale).

ABRAHIE (*gr. a „fără“ și brachion „braț“*).

Absența congenitală a brațelor.

ACALAZIE (*gr. a „fără“ și chhalasis „relaxare“*).

Absența relaxării unui sfincter (ex. acalazia esofagiană sau a cardiei stomacului).

Incapacitatea musculaturii netede a tubului digestiv, aflată în stare de spasm, de a se relaxa.

ACEFALIE (*gr. a „fără“ și kephale „cap“*).

Lipsa capului la făt (malformație congenitală incompatibilă cu viața).

ACETONEMIE. Prezența acetonei în sânge.

ACETONURIE. Apariția acetonei în urină.

ACHEILIE (*gr. a „fără“ și cheilos „buze“*).

Absența congenitală a buzelor.

ACHEIRIE (*gr. a „fără“ și cheir „mână“*).

Absența congenitală a mâinilor.

ACHILIE GASTRICĂ (*gr. a „fără“ și chylos „suc“*).

Absența în sucul gastric a acidului clorhidric și a enzimelor gastrice.

ACIDOZĂ (*lat. acidus „acru“*).

Perturbarea echilibrului acido-bazic în organism cu creșterea în exces a acizilor din sânge.

ACIDURIE. Prezență în exces de acid în urină.

ACNEE (*gr. akne „vârf“*).

Boală a pielii din cauza inflamației glandelor sebacee și a glandelor pilosebacee. Se localizează în principal pe față, umeri, spate. Forma cea mai frecventă este acneea juvenilă sau acneea vulgară care survine în perioada pubertății.

Acneea juvenilă

ACNEMIE (gr. a „fără“ și kneme „picior“).

Absența congenitală sau atrofia marcată a membrilor inferioare.

ACOLIE (gr. a „fără“ și chole „bilă“).

Absența secreției biliare din ficat.

ACOLOGIE (gr. akos „tratament“ și logos „știință“).

Cunoașterea medicamentelor în tratarea diferitelor boli.

ACOLURIE (gr. a „fără“, chole „bilă“ și ouron „urină“).

Absența pigmentilor biliari din urină în cursul icterului hemolitic.

ACORIE (gr. a „fără“ și koros „sațietate“).

Absența senzației de sațietate în condițiile unui aport suficient de alimente.

ACRO- (gr. akron „extremitate“, „vârf“).

Prefix care introduce în termenii medicali referirea la extremități.

ACROAGNOZIE (gr. akron „extremitate“, a „fără“ și gnosis „cunoaștere“).

Incapacitatea perceperii existenței uneia sau mai multor extremități.

ACROCEFALIE (gr. akros „ascuțit“ și kephale „cap“).

Malformație congenitală craniană caracterizată prin aspectul ascuțit, conic al cutiei craniene.

ACROCIANOZA (gr. akron „extremitate“ și kyanos „albastru“).

Colorația violaceu-albăstruie (cianoza) a extremităților: mâini, picioare, urechi, nas.

ACROFOBIE (gr. akron „vârf“ și phobos „frică“).

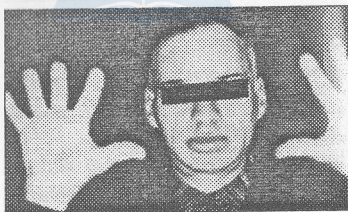
Fobie (teamă) de locuri înalte.

ACROMATOPSIE (gr. a „fără“, chroma – atos „culoare“ și opsis „vedere“).

Incapacitatea de a distinge culorile. Vederea acestor persoane este monocromatică: alb sau negru.

AGROMEALIE (gr. akron „extremitate“ și megas, megalos „mare“).

Afecțiune caracterizată printr-o creștere exagerată a extremităților: mâini, picioare, cap, nas, urechi, din cauza hipersecreției

Acromegalie – creșterea exagerată a extremităților mâinii

hormonului de creștere al hipofizei anterioare (h. somatotrop).

ACROMIE (gr. a „fără“ și *chroma* „culoare“).

Diminuarea sau dispariția pigmentației normale a pielii, formând pete albe.

ACROPARESTEZIE (gr. *akron* „extremitate“, para „la“ și *aisthesis* „simțire“, „senzație“).

Tulburare care se manifestă prin amorțeli și furnicături în extremități, mai accentuate noaptea.

ACTINITE (gr. *aktis-inos* „rază luminoasă“ + *ite* „sufix care indică o inflamație“).

Dermite sau dermatoze din cauza acțiunii razelor luminoase. (Inflamație cutanată provocată mai ales de razele solare).

ACTINOTERAPIE (gr. *aktis-inos* „rază luminoasă“ și *therapia* „tratament“).

Metode terapeutice care folosesc radiații de natură diversă

(luminoase, ultraviolete și infraroșii).

ACUFENE (gr. *akouein* „a auzi“). Sunete percepute de pacient, care nu sunt determinate de excitații sonore (zumzet, șuierat, țuit etc.).

ACUITATE (lat. *acuitas* „finețe“). Capacitatea organismului de a percepe impresiile și senzațiile cele mai slabe (acuitate vizuală, auditivă etc.).

ACUMETRIE (gr. *akouein* „a auzi“ și *metron* „măsură“).

Aprecierea clinică a calității auzului prin diferite metode: voce șoptită, tic-tacul unui ceas, diapazonul, audiometrul (audiometria).

AD LIBITUM. După dorință.

ADACTILE (gr. a „fără“ și *daktylos* „deget“).

Anomalie congenitală constând din lipsa degetelor.

ADAMS-STOKES (sindrom). Este cauzat de o diminuare bruscă a irigării cerebrale, pierderea bruscă a conștienței (bolnavul cade și se lovește); este însoțită de cianoză, convulsii, absența bătăilor cardiace, prăbușire tensională; dacă bolnavul își revine nu-și mai amintește nimic; apare, îndeosebi, în blocul AV de gradul III.